

25. Kongres Światowego Związku Pocztowego

(Doha, Katar, 24 września–15 października 2012 r.)

Światowy Związek Pocztowy (Universal Postal Union; dalej: UPU, Związek) jest jedną z wyspecjalizowanych agend Narodów Zjednoczonych, w ramach której realizowana jest współpraca między państwami członkowskimi oraz operatorami wyznaczonymi do świadczenia powszechnych usług pocztowych.

Za datę utworzenia UPU uznaje się 9 października 1874 r., kiedy pełnomocnicy 22 państw podpisali Traktat Berneński, powołujący do życia *Union Postale Generale* – „Generalny Związek Pocztowy” i sporządzili pierwszą pocztową konwencję międzynarodową. Od tego czasu dzień podpisania traktatu – 9 października – jest obchodzony na całym świecie jako Światowy Dzień Poczty.

Decyzją drugiego, paryskiego Kongresu z 1878 r., zmieniono nazwę Związku na *Universal Postal Union* – „Światowy Związek Pocztowy”, obowiązującą do dziś. Zrzeszający blisko 200 krajów Związek jest jedną z najstarszych organizacji międzynarodowych. Polska należy do UPU od 1 maja 1919 roku.

Głównym zadaniem Związku jest wspieranie współpracy między państwami członkowskimi w świadczeniu usług pocztowych i ich rozwój. W miarę możliwości UPU udziela pomocy technicznej służbom pocztowym krajów, które o nią występują. Istota jego działań sprowadza się do utworzenia z terytoriów krajów członkowskich jednolitego obszaru pocztowego, zapewniającego między nimi swobodny obrót listów i innych przesyłek pocztowych oraz ujednoczenie opłat pocztowych pobieranych przez państwowe i prywatne służby pocztowe poszczególnych państw. Związek ustanawia także międzynarodowe standardy w tym zakresie.

Najwyższym organem Światowego Związku Pocztowego jest Kongres. Kongresy odbywają się zasadniczo co cztery lata, chociaż do 2004 roku obowiązywał cykl pięcioletni.

Zadania Kongresów mają przede wszystkim charakter legislacyjny – polegają na rewizji i uaktualnianiu aktów prawnych UPU na podstawie propozycji zgłaszanych przez państwa członkowskie według ściśle określonych procedur. Równie istotną kwestią jest analiza i ocena funkcjonowania rynku pocztowego oraz wyznaczenie kierunków jego dalszego rozwoju.

Ze względu na wciąż zmieniające się warunki na ogólnoświatowym rynku usług pocztowych, każdy z kolejnych Kongresów UPU wprowadzał zmiany do aktów prawnych Związku: Konstytucji, Regulaminu Ogólnego, Światowej Konwencji Pocztowej, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych oraz regulaminów.

Delegaci decydują tym samym o przyszłości sektora pocztowego w skali globalnej. W czasie obrad Kongresu dokonuje się także wyboru do władz Związku – Dyrektora Generalnego i jego Zastępcy, do Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztowej, zatwierdza się budżet oraz ustala program pracy.

Wszystkie akty prawne Związku podlegają procedurze ratyfikacji przez poszczególne kraje członkowskie. Nowe przepisy z ostatniego Kongresu weszły w życie i powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 roku. Regulamin Ogólny zawarty jest na czas nieokreślony. Światowa

Konwencja Pocztowa oraz Protokół końcowy do Światowej Konwencji Pocztowej, jak również Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych pozostają w mocy do czasu wejścia w życie aktów je zastępujących, które zostaną przyjęte na kolejnym Kongresie w 2016 roku.

W okresie między kongresami organy statutowe Związku – Rada Administracyjna (dalej: CA), Rada Eksploatacji Pocztowej (dalej: POC) i Biuro Międzynarodowe (dalej: IB) odbywają cykliczne spotkania w siedzibie Związku – Bernie, których celem jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania ogólnoświatowej sieci pocztowej.

Obrady kongresowe

Obrady 25. Kongresu UPU toczyły się w stolicy Kataru – Ad-Dausze (Doha), w dniach 24 września–15 października 2012 r.

Kongres zgromadził ponad 2200 delegatów z całego świata. Uroczystego otwarcia Kongresu dokonał Zastępca Emira i Następcą tronu Kataru Jego Ekscelencja Szejk Tamim Bin Hamad Al Thani, a przemówienie w imieniu Emira wygłosił Hamad Bin Abdulaziz Al-Kuwari – Minister Kultury, Sztuki i Dziedzictwa Narodowego.

25. Kongres UPU, przebiegający pod przesłaniem „Nowy świat, nowa strategia”, postawił przed sobą szereg zadań, m.in.:

- przyjęcie nowej strategii pocztowej,
- restrukturyzację i uporządkowanie aktów UPU,
- wybór nowych władz UPU,
- przyjęcie nowego systemu opłat końcowych.

Polska ubiegała się na Kongresie o przyjęcie do dwóch najważniejszych organów wykonawczych UPU: Rady Administracyjnej oraz Rady Eksploatacji Pocztowej.

Prace nad poszczególnymi zagadnieniami toczyły się w ramach obrad ośmiu specjalistycznych komitetów:

- Komitetu 1 – ds. Dokumentacji,
- Komitetu 2 – ds. Finansów,
- Komitetu 3 – ds. Ogólnych,
- Komitetu 4 – ds. Regulacyjnych,
- Komitetu 5 – ds. Ekonomicznych,
- Komitetu 6 – ds. Pocztowych Usług Finansowych,
- Komitetu 7 – ds. Rynków i Produktów,
- Komitetu 8 – ds. Rozwoju i Współpracy

oraz w ramach ogólnych posiedzeń plenarnych, gdzie zatwierdzano poszczególne propozycje.

W trakcie Kongresu odbyły się głosowania nad propozycjami o charakterze ogólnym oraz propozycjami zmian do aktów prawnych Związku, zgłaszanych przez kraje członkowskie oraz organy statutowe UPU.

Propozycje dotyczyły zmian przepisów:

- Konstytucji,
- Przepisów Ogólnych,
- Konwencji i Protokołu Końcowego Konwencji,
- Regulaminu Poczty Listowej i Protokołu Końcowego Regulaminu,

- Regulaminu dot. Paczek Pocztowych i Protokołu Końcowego tego Regulaminu,
- Porozumienia dot. Pocztowych Usług Płatniczych.

Wprowadzono szereg zmian w stosunku do wcześniejszej wersji aktów prawnych z roku 2008, np.:

- zdefiniowano dwa nowe pojęcia – „przekaz za pobraniem pocztowym” oraz „pilny przekaz pieniężny”;
- uszczegółowiono definicję danych osobowych;
- wyłączono przekazy pieniężne za pobraniem z kwot należących do nadawcy do chwili wypłaty adresatowi lub zaliczenia na konto adresata; przekazom tym wyłączono także możliwość ich odwołania, do chwili wypłaty adresatowi lub zaliczenia na konto adresata;
- wprowadzono odpowiedzialność krajów członkowskich za zapewnienie poufności i bezpieczeństwo danych osobowych;
- wyłączono z zakresu zwrotów przekazy pieniężne za pobraniem;
- rozszerzono odpowiedzialność operatorów wyznaczonych przed nadawcą odnośnie do kwot wpłaconych przy okienku lub potrąconych z konta nadawcy; w przypadku przekazów pieniężnych za pobraniem wyznaczony operator nadania ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za kwoty przekazane w punkcie lub którymi obciążone zostało konto nadawcy do czasu zapłacenia przekazu pieniężnego za pobraniem lub do czasu, gdy konto odbiorcy zostanie obciążone.

Na Kongres, zgodnie ze ściśle określonymi procedurami, wpłynęło kilkaset propozycji o charakterze ogólnym oraz do poszczególnych aktów prawnych UPU. Większość z nich dotyczyła postanowień Konstytucji i Konwencji. Pozostałe odnosiły się do Regulaminów Poczty Listowej i Paczek Pocztowych oraz przepisów ogólnych.

Szczegółowe warunki wymiany przesyłek listowych – Regulamin Poczty Listowej i paczek pocztowych – Regulamin Paczek Pocztowych określone są w ciągu 6 miesięcy od zakończenia obrad Kongresu. Są one przyjmowane przez Radę Eksploatacji Pocztovej i wchodzi w życie tego samego dnia co Światowa Konwencja Pocztowa.

Obrady Kongresu trwały trzy tygodnie i były wypełnione licznymi posiedzeniami. Ponieważ uczestniczyli w nich przedstawiciele kilkuset krajów reprezentujących wszystkie kontynenty oraz często sprzeczne interesy, można sobie wyobrazić jak trudno było osiągnąć porozumienie w wielu trudnych kwestiach. Poruszane zagadnienia wykraczały niekiedy poza specjalistyczny obszar techniczno-operacyjny, podlegając mniejszym lub większym naciskom politycznym. Dyskusje nie ograniczały się do samych posiedzeń. Prowadzone były także rozmowy i konsultacje kulturalne dotyczące stanowiska poszczególnych krajów, organizacji regionalnych i branżowych.

Rezolucje

Charakterystyczne dla kongresów UPU są rezolucje o charakterze ogólnym, przyjmowane, podobnie jak we wszystkich agendach Narodów Zjednoczonych, w drodze głosowania. Różnorodność poruszanej tematyki jest dobrze widoczna na tle blisko 90 rezolucji przyjętych w czasie Kongresu, które dotyczyły:

- zmiany Regulaminu Ogólnego UPU;
- usprawnienia funkcjonowania Rady Eksploatacji Pocztovej;

- organizowania cyklicznych konferencji na temat regulacji pocztowej w celu podejmowania tematów ważnych z punktu widzenia państw członkowskich UPU w zakresie regulacji pocztowych, pod auspicjami Rady Administracyjnej;
- związków regionalnych – dalszego wzmocnienia współpracy między UPU i związkami regionalnymi w celu realizacji regionalnych planów rozwoju;
- możliwości zgłoszenia wniosku do Zgromadzenia Ogólnego ONZ w celu zasięgnięcia opinii Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (MTS);
- kontynuacji działań UPU w zakresie powszechnych usług pocztowych – zapewnienia świadczenia stale rozwijającej się powszechnej usługi pocztowej;
- wejścia w życie aktów prawnych przyjętych przez Kongres w Doha (akty 25. Kongresu wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.);
- pracy nad zrównoważonym rozwojem sektora pocztowego;
- przyszłej strategii Kooperatywy ds. Telematics i finansowania jej działalności;
- rozwoju filatelistyki;
- kooperatywy EMS;
- globalnego systemu monitorowania (GMP);
- Programu Jakości Usług na lata 2013–2016;
- rozpowszechniania informacji dotyczących poczty;
- Funduszu Jakości Usług (QSF);
- środków, które zostaną podjęte w celu efektywnego zarządzania budżetem UPU;
- wprowadzenia bardziej efektywnego mechanizmu podejmowania decyzji;
- zarządzania pracą Związku – dalszej reformy UPU;
- kontynuacji badań nad eksterytorialnymi urzędami wymiany, międzynarodowymi ośrodkami przetwarzania poczty i zagadnień związanych z wyznaczeniem kilku operatorów w jednym kraju;
- zaangażowania tzw. zewnętrznych interesariuszy w przeprowadzenie pełnego audytu produktów i usług świadczonych przez UPU;
- wyznaczenia państw członkowskich mających odgrywać rolę zastępcy przewodniczącego Kongresu oraz przewodniczących i zastępców przewodniczących komitetów;
- deklaracji na temat roli infrastruktury adresowej w rozwoju i integracji krajów członkowskich;
- strategii w odniesieniu do infrastruktury adresowej;
- rozwoju handlu elektronicznego (e-commerce);
- rozwoju rynków pocztowych;
- rozwoju rynku pocztowego – ułatwień w handlu w skali globalnej dla małych i średnich przedsiębiorstw;
- jakości usług jako klucza do przyszłości sieci pocztowej;
- marketingu bezpośredniego i rozwoju rynku usług pocztowych;
- planu działania na rzecz elektronicznych usług pocztowych;
- rozwoju projektu dot. post;
- wdrożenia elektronicznej wymiany danych (EDI) wspierającej obrotu pocztowego;
- współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie kwestii celnych, bezpieczeństwa i ochrony transportu poczty oraz zgodności z międzynarodowymi przepisami transportowymi;

- współpracy z branżą lotniczą i odtworzenia Komitetu Kontaktowego IATA – UPU;
- współpracy z sektorem lotnictwa cywilnego i odtworzenia Komitetu Kontaktowego ICAO – UPU;
- zarządzania personelem Biura Międzynarodowego Światowego Związku Pocztowego;
- przyszłych prac nad systemem kosztów końcowych na lata 2018–2021;
- klasyfikacji państw i terytoriów dla celów kosztów końcowych i Funduszu Jakości Usług (QSF);
- rozwoju polityki regionalnej jako kluczowego narzędzia realizacji polityki współpracy Związku w okresie 2013–2016;
- finansowania specjalnego i solidarnościowego funduszu UPU;
- opracowania krajowej polityki w zakresie gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych;
- strategii komunikacyjnej UPU;
- innowacji jako klucza do dynamicznych i efektywnych usług pocztowych;
- kontynuacji prac nad ochroną przychodów pocztowych;
- wykorzystywania możliwości stwarzanych przez wzrost handlu elektronicznego poprzez przebudowę i modernizację lekkich pocztowych usług opakowaniowych;
- przyszłych prac nad rozwojem przesyłek listowych i dodatkowym wynagrodzeniem związanym z jakością i normami;
- kontynuowania badań nad możliwością utworzenia stałej Światowej Konwencji Pocztowej po 25. Kongresie;
- kosztów wsparcia dla działań na rzecz organów pomocniczych Związku finansowanych przez użytkowników usług pocztowych;
- struktury i zarządzania działalnością Rady Administracyjnej;
- struktury i zarządzania działalnością Rady Eksploatacji Pocztowej;
- wspierania transgranicznego handlu elektronicznego;
- stworzenia ogólnoświatowego systemu UPU ds. clearingu i rozliczeń płatności za usługi pocztowe;
- zarządzania i rozwoju światowych elektronicznych płatniczych usług pocztowych UPU;
- rozwoju pocztowych usług finansowych;
- rozwoju przepisów o kontaktach pocztowych UPU;
- badania zrównoważonego rozwoju i współpracy na rzecz rozwoju środków na łagodzenie skutków klęsk żywiołowych;
- strategii pocztowej Doha (DPS);
- procesu planowania strategicznego jako sposobu zapewnienia ulepszonych usług pocztowych dla obywateli;
- procedur pozwalających Kongresowi na przedstawienie Radzie Administracyjnej wskazówek dotyczących ustalania działań priorytetowych;
- działań odnoszących się do operacji finansowych i rachunkowości;
- działań standaryzacyjnych UPU;
- rozwoju standardów w łańcuchu dostaw dla sektora pocztowego;
- mechanizmu sankcji za niepłacenie długoterminowych długów związanych z kontem ogólnym (CN 52) w relacjach między wyznaczonymi operatorami;

- ustanowienia dobrowolnego węglowego systemu offsetowego dla wyznaczonych operatorów krajów członkowskich UPU;
- nierejestrowanych małych pakietów o wadze do dwóch kilogramów, generowanych przez handel elektroniczny;
- zasad obecności mediów na Kongresie;
- przyszłej strategii rozwoju przesyłek paczkowych i związanych z tym czynności;
- prac nad rozwojem usługi zwrotu towaru w obrocie paczek pocztowych;
- prac nad wewnętrznymi stawkami lądowymi oraz innymi opłatami za przesyłki paczkowe;
- badania definicji terminów i określeń występujących w Konwencji Pocztowej;
- zastosowania terminu „usługi pocztowej(e)” w aktach Związku;
- poprawy przejrzystości przepisów regulujących działalność międzynarodowych centrów przetwarzania poczty i kodów IMPC;
- rozwiązywania problemów dotyczących zgłoszeniowych formularzy celnych;
- udziału Unii Europejskiej w pracach Światowego Związku Pocztowego;
- organów uwierzytelniających podpis elektroniczny;
- handlu narkotykami i prania brudnych pieniędzy za pośrednictwem poczty;
- poprawy informacji dotyczącej polityki tranzytowej, procedur i opłat;
- dalszych prac nad systemem kosztów końcowych na lata 2018–2012;
- klasyfikacji krajów i terytoriów na potrzeby kosztów końcowych i celów Funduszu Jakości Usług;
- finansowania nadzwyczajnego Funduszu Solidarności UPU;
- dalszych prac nad systemem kosztów końcowych na lata 2018–2012;
- badania dotyczącego stosowania określenia „przesyłka listowa” w Konstytucji Światowego Związku Pocztowego;
- udostępniania raportów z audytów projektów, działań i operacji finansowych UPU;
- słownika pojęć związanych z zarządzaniem jakością.

Na zakończenie trzytygodniowych obrad Kongres zatwierdził ostatecznie zmiany do aktów prawnych UPU – Konstytucji, Regulaminu Ogólnego, Zasad Proceduralnych, Konwencji, Protokołu Końcowego Konwencji oraz Porozumienia w sprawie Pocztowych Usług Płatniczych, zwracając się do Biura Międzynarodowego UPU o wprowadzenie nowych przepisów w życie.

Propozycje do Regulaminów Poczty Listowej i Paczek Pocztowych zostały przyjęte przez nowo wybraną Radę Eksploatacji Pocztowej na swoim pierwszym posiedzeniu w 2013 roku.

Warto nadmienić, że kraje członkowskie Unii Europejskiej, podpisując porozumienia wypracowane przez 25. Kongres UPU, zastrzegły, że będą one stosowane zgodnie z ich zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu ustanawiającego Unię Europejską i Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS) Światowej Organizacji Handlu.

Konstytucja UPU

Podstawowym Aktem UPU jest Konstytucja, która zawiera zasadnicze przepisy Związku. Kraje przyjmujące Konstytucję, tworzą jednolite terytorium pocztowe dla wzajemnej wymiany przesyłek pocztowych, gdzie gwarantowana jest swoboda tranzytu.

Zmiany do tego dokumentu ujmowane są w odpowiednim Protokole dodatkowym do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Podlegają one, podobnie jak Konstytucja, ratyfikacji przez kraje członkowskie Związku.

25. Kongres nie wprowadził żadnych zmian do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, natomiast zatwierdzono zmiany do Regulaminu Ogólnego Światowego Związku Pocztowego, Światowej Konwencji Pocztowej oraz Protokołu Końcowego do Światowej Konwencji Pocztowej oraz Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych. Akty te zostały podpisane przez upoważnione delegacje z 139 krajów członkowskich UPU.

Regulamin Ogólny UPU

Regulamin Ogólny UPU jest dokumentem zawierającym postanowienia, które zapewniają stosowanie Konstytucji i funkcjonowanie Związku. Dokument ten jest obligatoryjny dla wszystkich krajów członkowskich i wchodzi w życie w tym samym czasie co inne akty prawne przyjmowane w czasie Kongresu.

Do najistotniejszych zmian wprowadzonych w Regulaminie można zaliczyć:

- ustalenie górnego pułapu rocznych wydatków bieżących na lata 2013–2016 i górnego pułapu wydatków na pokrycie kosztów związanych ze zwołaniem najbliższego Kongresu;
- uporządkowanie kwestii formalnych związanych z obserwatorami – osób i organizacji upoważnionych do uczestnictwa w posiedzeniach Związku;
- rozszerzenie zadań Rady Administracyjnej (CA) – do obowiązków Rady należeć będzie także rozpatrywanie projektu czteroletniego biznesplanu Związku zatwierdzonego przez Kongres i jego realizacja zgodnie z posiadanymi aktualnie środkami oraz sprawowanie ogólnej kontroli nad tworzeniem i działalnością organów pomocniczych finansowanych przez użytkowników;
- przyjęcie zasady, że operacyjne raporty finansowe będą przyjmowane przez Radę co roku;
- wprowadzenie zmian dotyczące dystrybucji dokumentów organów Związku przed ich sesjami;
- wprowadzenie obowiązku sporządzania sprawozdania z działalności Związku co roku, a nie jak dotychczas, co dwa lata;
- określenie zasad dotyczących organizacji organów pomocniczych finansowanych przez użytkowników;
- wprowadzenie zmiany w sprawie prowadzenia arbitrażu;
- uzupełnienie listy oficjalnych języków używanych w czasie obrad na posiedzeniach organów Związku o język arabski.

Wyróżniono dwa rodzaje obserwatorów na posiedzeniach Rad: obserwatorów i obserwatorów *ad hoc*. Zgodnie z nowymi zasadami do uczestnictwa w sesjach plenarnych oraz posiedzeniach Komitetów, jednak bez prawa głosu, zapraszane są kraje członkowskie Związku, które nie są członkami Rady, a także obserwatorzy *ad hoc*.

Dodano także zapis, że obserwatorzy *ad hoc* mogą być dopuszczeni, w uzasadnionych przypadkach, do współpracy w prowadzonych badaniach oraz o możliwości ograniczenia ich uczestnictwa w obradach – w uzasadnionych przypadkach członkowie Komitetu Konsultacyjnego oraz obserwatorzy *ad hoc* mogą zostać wyłączeni z udziału w posiedzeniu lub jego części.

Światowa Konwencja Pocztaowa

Światowa Konwencja Pocztaowa jest dokumentem zawierającym podstawowe zasady dotyczące międzynarodowej służby pocztowej – wymiany przesyłek listowych i paczek pocztowych w obrocie zagranicznym, w tym uprawnienia rządowe i zalecenia dla operatorów pocztowych odnośnie do usług niezbędnych do zapewnienia świadczenia powszechnej usługi pocztowej na jednolitym rynku pocztowym. Zgodnie z Konstytucją UPU, akt ten ma charakter obligatoryjny. Konwencja przyjęta na 25. Kongresie weszła w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Najważniejsze zmiany w przepisach Konwencji dotyczyły:

- wprowadzenia definicji danych osobowych, jako informacji niezbędnych do identyfikacji użytkownika usług pocztowych;
- zmian poszerzających zakres przedmiotowy i podmiotowy zwolnień z opłat pocztowych poprzez wprowadzenie definicji „przesyłki dla ociemniałych”, „osób ociemniałych” i „organizacji działającej na rzecz osób ociemniałych”;
- procedury związanej z wydaniem znaczków pocztowych z wykorzystaniem nowych materiałów lub technologii;
- nowych regulacji w zakresie bezpieczeństwa i zapewnienia zgodności z wymaganiami dotyczącymi dostarczania danych elektronicznych przesyłek pocztowych przed ich wysyłką;
- wykorzystania i przetwarzania danych osobowych;
- zapewnienia poufności i bezpieczeństwa danych osobowych użytkowników usług pocztowych;
- klasyfikacji przesyłek listowych według ich formatu;
- katalogu obowiązkowych usług dodatkowych, który został uzupełniony o usługę polecenia dla wszystkich rejestrowanych przychodzących przesyłek listowych;
- wprowadzenia do usług dodatkowych mających charakter zarówno obowiązkowy, jak i fakultatywny potwierdzenia odbioru dla listowych przesyłek poleconych;
- zapewnienia poufności i bezpieczeństwa danych osobowych dotyczących użytkowników
- rezygnacji z oferowania usługi polecenia dla listowych przesyłek ekonomicznych i lądowo-morskich, a w konsekwencji usługi przesyłek ekonomicznych z zadeklarowaną wartością oraz z dotychczasowej usługi przesyłek z poświadczonym doręczeniem dla przesyłek listowych;
- wprowadzenia usługi zwrotu towarów, co oznacza zwrot towarów przez adresata do pierwotnego nadawcy z upoważnienia tego ostatniego;
- utworzenia nowego przepisu o elektronicznych usługach pocztowych umożliwiającego krajom członkowskim lub wyznaczonym operatorom uzgadnianie między sobą uczestnictwa w świadczeniu elektronicznych usług pocztowych określonych w regulaminach;
- zobowiązania operatora pocztowego do rozpatrzenia reklamacji na przesyłki z zadeklarowaną wartością;
- wprowadzenia zapisu o możliwości składania reklamacji przesyłką poleconą priorytetową (a nie jak dotychczas przesyłką priorytetową);
- wyłączenia z zakresu odpowiedzialności operatorów wyznaczonych odszkodowania za szkody moralne;

- prawa adresata do odszkodowania za ograbioną, uszkodzoną lub zagubioną przesyłkę poleconą, paczkę zwykłą lub przesyłkę z zadeklarowaną wartością w sytuacji, kiedy nadawca zrzeknie się na piśmie swych praw na jego rzecz;
- opłat końcowych – rozliczeń między krajami za świadczone usługi pocztowe.

W konsekwencji podjętych decyzji zmianie uległy przepisy Światowej Konwencji Pocztovej dotyczące usług dodatkowych. Zgodnie z art. 13 Konwencji, kraje członkowskie miały dotychczas obowiązek świadczenia usługi polecenia dla wychodzących listowych przesyłek niepriorytetowych (ekonomicznych) oraz przesyłek listowych z zadeklarowaną wartością. Kongres zrezygnował z tego przepisu, pozostawiając jedynie obowiązek świadczenia usługi polecenia dla wychodzących listowych przesyłek priorytetowych i lotniczych (obecnie art. 15 Konwencji). Tak więc usługi dotyczące przesyłek poleconych i przesyłek listowych z zadeklarowaną wartością będą świadczone tylko jako przesyłki priorytetowe.

Dodatkowym dokumentem będącym integralną częścią Światowej Konwencji Pocztovej jest Protokół końcowy. W Protokole przedstawiciele krajów członkowskich zastrzegają, których artykułów Konwencji nie będą stosować. Zastrzeżenia wynikają często ze specyfiki krajowego ustawodawstwa lub mogą być podyktowane brakiem zgody kraju członkowskiego na określony przepis.

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych reguluje świadczenia w zakresie pocztowych środków płatniczych (przekaz gotówkowy, przekaz do wpłaty, przekaz do wypłaty, przelew pocztowy), które poszczególne kraje oferują we wzajemnych relacjach w zakresie poczty oraz określa procedury wykonywania niniejszego Porozumienia. Porozumienie obowiązuje tylko kraje członkowskie, które są jego stronami.

Przyjęto propozycję umożliwiającą dalszy rozwój systemu opłat końcowych i uwzględniającą zróżnicowane warunki poszczególnych krajów.

Kluczowe decyzje Kongresu

Na Kongresie podjęto wiele decyzji, wśród których najważniejsze dotyczyły Strategii Pocztovej, systemu opłat końcowych oraz wybory do władz i organów wykonawczych UPU.

Strategia Pocztova

Jednym z największych osiągnięć Kongresu było przyjęcie Strategii Pocztovej UPU (Doha Postal Strategy; dalej: DPS) – swoistej mapy drogowej dla sektora pocztowego na najbliższą przyszłość, stanowiącej kolejny etap transformacji sektora pocztowego.

Strategia Pocztova, obejmująca lata 2013–2016, jest jednolitym dokumentem, zawierającym plany strategiczne Związku na najbliższą przyszłość.

Jak w każdym tego typu dokumencie, na wstępie sformułowane zostały misja i wizja.

Misja polega na stymulowaniu trwałego rozwoju efektywnych i przystępnych usług pocztowych wysokiej jakości w celu ułatwienia komunikacji między mieszkańcami całego świata poprzez:

- zagwarantowanie swobodnego obrotu przesyłek pocztowych na jednolitym terytorium złożonym z połączonych sieci pocztowych;

- zachęcanie do przyjęcia wspólnych standardów i zastosowania technologii;
- zapewnienie współpracy i interakcji wśród „udziałowców” (rynku pocztowego);
- promowanie efektywnej współpracy technicznej;
- zapewnienie zaspokojenia zmieniających się potrzeb klientów.

Wizja zakłada istnienie sektora pocztowego jako zasadniczego elementu globalnej gospodarki.

DPS określa cztery zasadnicze cele, zawierające odpowiednio dostosowane do nich programy i działania:

- 1) poprawę interoperacyjności (współdziałania) międzynarodowych sieci pocztowych;
- 2) zapewnienie wiedzy technicznej i eksperckiej w odniesieniu do sektora pocztowego;
- 3) promocję innowacyjnych produktów i usług (rozwój trójwymiarowej sieci – fizycznej, finansowej i cyfrowej);
- 4) wspieranie zrównoważonego rozwoju sektora pocztowego.

Przyjęte programy obejmują następujące działania:

- cel 1:
 - zwiększenie jakości usług, niezawodności i efektywności sieci pocztowych;
 - zwiększenie pocztowej integralności i bezpieczeństwa oraz ułatwienie postępowań celnych;
 - rozwój adekwatnych standardów i regulacji;
 - stymulowanie wykorzystania technologii informatycznych i komunikacyjnych w celu poprawy dostępu i wydajności;
 - promowanie „adresowania” w krajowych systemach pocztowych;
- cel 2:
 - podniesienie świadomości roli sektora pocztowego;
 - wzmocnienie zdolności członków do wdrażania i zarządzania ich powszechną usługą pocztową;
 - zapewnienie badań rynkowych i sektorowych w odpowiedzi na potrzeby klientów i udziałowców;
 - rozwijanie procedur statystycznych i analitycznych/rachunkowych;
 - dostarczanie informacji i wiedzy eksperckiej w celu wspierania współpracy między udziałowcami;
- cel 3:
 - modernizowanie i dywersyfikowanie produktów i usług pocztowych;
 - stymulowanie wzrostu rynkowego poprzez zastosowanie nowych technologii;
 - stwarzanie udogodnień dla międzynarodowego handlu elektronicznego;
 - kontynuowanie rozwoju sieci pocztowych w trzech wymiarach;
- cel 4:
 - poprawa systemów zapłaty (rozliczeń) między wyznaczonymi operatorami pocztowymi;
 - wzmocnianie zdolności UPU do reagowania w odpowiedni sposób na zmieniające się uwarunkowania rynkowe;

- stymulowanie włączenia wszystkich warstw społeczeństwa poprzez większy i/lub ukie-
- promowanie świadomości środowiskowej, odpowiedzialności społecznej i umiejętności reagowania na katastrofy naturalne.

Warto podkreślić, że DPS może być wykorzystana przez krajowe organy rządowe do opracowania swoich własnych strategii i polityki rozwoju usług pocztowych.

System opłat końcowych

Zagadnienia dotyczące opłat końcowych należą do kluczowych obszarów międzynarodowego obrotu pocztowego. Opłaty końcowe tworzą skomplikowany system rozliczeń między operatorami wyznaczonymi krajów członkowskich UPU, związany z kosztami obsługi nadchodzącej poczty międzynarodowej.

Ogólnie biorąc, system polega na tym, że każdy wyznaczony operator, który otrzymuje przesyłki pocztowe od innego wyznaczonego operatora, ma prawo pobierania od wyznaczonego operatora kraju wysyłającego zapłaty za koszty związane z nadchodzącą pocztą międzynarodową. Koszty opierają się na opłatach stosowanych w krajowym obrocie poczty, zasadniczo na stawkach za 20-gramową przesyłkę listową. Są one ograniczone do narzuconego maksymalnego i minimalnego pułapu.

Kraje członkowskie zostały podzielone na pięć grup, z których pierwsza podzielona jest dodatkowo na dwie kolejne grupy. Umieszczenie w danej klasyfikacji ma wpływ na stosowanie określonych przepisów i opłat oraz decyduje o przesunięciu poszczególnych krajów z systemu przejściowego opłat końcowych UPU do systemu docelowego. Ponadto, wykorzystywane jest do określenia płatności na Fundusz Jakości Usług.

Fundusz jakości finansowany jest przez kraje uprzemysłowione poprzez dodatkową wpłatę stanowiącą procentową stawkę opłat końcowych.

System stosowany w rozliczeniach za doręczaną pocztę w obrocie zagranicznym zależy od poziomu rozwoju i jakości świadczonych usług. Państwa są podzielone na kilka grup, w zależności od wartości PDI (*Postal Development Indicator*) – współczynnika rozwoju sektora pocztowego, co pozwala na rozróżnienie państw wysokorozwiniętych i najsłabiej rozwiniętych.

Niezależnie od tego, dla stosowania postanowień dotyczących zapłaty opłat końcowych przez ich wyznaczonych operatorów, kraje i terytoria są sklasyfikowane w następujący sposób:

- kraje i terytoria należące do systemu docelowego przed rokiem 2010;
 - kraje i terytoria należące do systemu docelowego od 2010 roku i 2012 roku;
 - kraje i terytoria należące do systemu docelowego od 2014 roku (nowe kraje systemu docelowego);
- kraje i terytoria należące do systemu przejściowego.

Polska znajduje się w systemie docelowym krajów od 2010 roku i 2012 roku.

W celu poprawy jakości usług w krajach najsłabiej rozwiniętych (grupa 5) tworzony jest wspomniany już Fundusz Jakości Usług zasilany wpłatami z opłat końcowych. Opłaty te podlegają zwiększeniu w wysokości zależnej od klasyfikacji danego kraju. Co ciekawe, żadna wpłata tego rodzaju nie ma miejsca pomiędzy krajami grupy 5.

Zapłata z tytułu opłat końcowych opiera się częściowo na wynikach jakości usług osiągniętych w kraju przeznaczenia. W zależności od osiągniętych wyników przyznawana jest premia mająca zachęcić operatorów do poprawy jakości.

Rada Eksploatacji Pocztovej może również ustalić kary w przypadku niewystarczającej jakości, ale nie może pozbawić wyznaczonych operatorów minimalnej zapłaty.

Na rzecz poprawy jakości usług uruchamiane są specjalne programy UPU i projekty regionalne finansowane z uzyskanych środków, zgodnie z przyjętymi procedurami.

Zasadniczo, każdy wyznaczony operator krajów, które dołączyły do systemu docelowego oddaje do dyspozycji innych wyznaczonych operatorów wszystkie stawki i warunki oferowane w swoim obrocie wewnętrznym, na takich samych warunkach, jak te oferowane swoim klientom krajowym. Do wyznaczonego operatora kraju przeznaczenia należy decyzja czy zostały spełnione warunki w zakresie dostępu bezpośredniego przez operatora wyznaczonego kraju pochodzenia.

Wyznaczeni operatorzy nowych krajów, które dołączyły do systemu docelowego od 2010 r. mogą jednak zdecydować, aby udostępnić ograniczonej liczbie wyznaczonych operatorów warunki, jakie oferują w swym obrocie wewnętrznym, na dwuletni okres próbny, na zasadzie wzajemności. Po upływie tego okresu, powinni oni wybrać jedną z dwóch możliwości: albo zaprzestać udostępniania warunków oferowanych w obrocie wewnętrznym, albo kontynuować udostępnianie warunków oferowanych w obrocie wewnętrznym wszystkim wyznaczonym operatorom.

Wyznaczeni operatorzy krajów należących do systemu przejściowego mogą zdecydować, aby nie udostępniać pozostałym wyznaczonym operatorom warunków, które oferują w swym obrocie wewnętrznym. Niemniej jednak mogą oni zdecydować o udostępnieniu ograniczonej liczbie wyznaczonych operatorów warunków, które oferują w swym obrocie wewnętrznym, na dwuletni okres próbny, na zasadzie wzajemności. Po upływie tego okresu, powinni oni wybrać jedną z dwóch możliwości: albo zaprzestać udostępniania warunków oferowanych w obrocie wewnętrznym, albo kontynuować udostępnianie warunków oferowanych w obrocie wewnętrznym wszystkim wyznaczonym operatorom.

Kwestie opłat końcowych były omawiane na posiedzeniach Komitetu ds. Ekonomicznych oraz na posiedzeniu plenarnym. Dyskusje dotyczyły w szczególności:

- określenia (podwyższenia) maksymalnych i minimalnych stawek opłat końcowych dla wszystkich krajów w poszczególnych grupach systemu docelowego;
- określenia stawek opłat końcowych dla systemu przejściowego, na poziomie minimalnych stawek w systemie docelowym;
- przyłączenia grupy 3 do systemu docelowego od 2016 r. (Polska należy do grupy 2 i znalazła się w systemie docelowym na początku 2012 r.);
- zmniejszenia progu (wielkości poczty listowej otrzymywanej rocznie) do 30 ton, poniżej którego nie będzie potrzeby próbkowania przesyłek;
- zmniejszenia progu (wielkości poczty listowej otrzymywanej rocznie) do 30 ton, powyżej którego będzie można zastosować mechanizm rewizyjny w systemie przejściowym;
- stopniowego zmniejszania wysokości wpłat na Fundusz Jakości Usługi;
- wprowadzenia konieczności wysyłania poczty w podziale na formaty P (małe przesyłki), G (średnie przesyłki) i E (wielkie przesyłki) dla krajów systemu docelowego;

- podniesienia opłat dodatkowych za otrzymywane przesyłki polecone i przesyłki listowe z zadeklarowaną wartością oraz podniesienia stawek za worki M;
- powiązania jakości usługi poczty listowej ze stawkami opłat końcowych na zasadach obowiązujących w bieżącym cyklu.

Przyjęto także propozycję umożliwiającą dalszy rozwój systemu opłat końcowych i uwzględniającą zróżnicowane warunki poszczególnych krajów.

Do artykułu pn. „Prawo Rady Eksploatacji Pocztovej do ustalania opłat i udziałów”, do listy opłat i udziałów, które powinny być płacone przez wyznaczonych operatorów zgodnie z warunkami ustalonymi w regulaminach, ustalanych przez POC, dodano początkowe udziały lądowe stosowane przy świadczeniu usługi zwrotu towarów w paczkach pocztowych.

Utworzono nowy artykuł pn. „Postanowienia szczególne dotyczące regulowania rachunków i płatności za międzynarodową wymianę pocztową”. Stanowi on, że regulowanie rachunków z tytułu operacji wykonywanych zgodnie z Konwencją (w tym także rozliczenia za transport – kierowanie – przesyłek pocztowych w kraju przeznaczenia i regulowanie wypłacanych odszkodowań za zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłek pocztowych) ustala się w oparciu o postanowienia Konwencji i innych Aktów Związku i zasadniczo nie wymaga przygotowywania przez wyznaczonego operatora dokumentów.

Podjęto wiele innych szczegółowych decyzji mających na celu usprawnienie obowiązującego systemu opłat końcowych:

- w rozliczeniach między krajami systemu docelowego przyjęto, że stawki za przesyłkę i za kilogram będą obliczane na podstawie określonej stawki procentowej opłat za przesyłkę listową małego formatu o masie 20 gramów (P) i za przesyłkę listową dużego formatu o masie 175 gramów (G), bez podatku VAT i innych podatków;
- stawki stosowane dla strumieni poczty wymienianych między krajami systemu docelowego w danym roku nie będą mogły prowadzić do wzrostu przychodów wynikających z opłat końcowych o więcej niż określony procent za przesyłkę listową w porównaniu do roku poprzedniego;
- przyjęto maksymalne i minimalne stawki dla strumieni poczty wymienianych między krajami należącymi do systemu docelowego przed rokiem 2010, a także od roku 2010 oraz od roku 2012 (w tym Polska);
- stawek stosowanych dla strumieni poczty przeznaczonych do nowych krajów systemu docelowego, pochodzących od nowych krajów systemu docelowego i wymienianych między nowymi krajami systemu docelowego;
- uzgodniono, że kraje w systemie docelowym muszą wymieniać pocztę listową podzieloną na formaty na zasadach określonych w Regulaminie poczty listowej (dla określonej wielkości poczty i w zależności od czasu przystąpienia do systemu docelowego);
- ustalono, że w celu ustalenia liczby otrzymywanych przesyłek na potrzeby rozliczeń, operatorzy krajów należących do systemu docelowego muszą wykonywać badania statystyczne na potrzeby rozliczeń;
- przyjęto próg strumienia poczty (75 ton poczty rocznie), poniżej którego można nie wykonywać takich badań;
- dla wielkości poczty poniżej ustalonego progu przyjęto średnią liczbę przesyłek zawartych w kilogramie (IPK), potrzebną do obliczenia ilości otrzymanych przesyłek w danym strumieniu;

- w rozliczeniach między krajami należącymi do systemu przejściowego, dla strumieni poczty poniżej 75 ton rocznie i jeśli żaden kraj nie zażąda zastosowania mechanizmu rewizyjnego, stawki będą obliczone w oparciu o średnią światową liczby przesyłek w kilogramie;
- w systemie przejściowym będą miały zastosowanie takie same stawki, jak dla nowych krajów w systemie docelowym, czyli najniższe stawki w systemie docelowym;
- obniżono poziom wpłat z krajów grupy 1 na rzecz krajów grupy 3;
- uzupełniono listę opłat i udziałów, które powinny być przekazywane przez wyznaczonych operatorów zgodnie z warunkami ustalonymi w regulaminach,

Przyjęto dokumenty dotyczące metodologii służącej do klasyfikacji krajów, w którym wyszczególniono pozycje wszystkich krajów w określonych grupach klasyfikacji oraz przejście z systemu przejściowego do systemu docelowego poszczególnych grup, między innymi grupy 3 (od 2016 r.) oraz grup 4 i 5 (w cyklu 2014–2017).

Obecnie obowiązujące przepisy dotyczące opłat końcowych są etapem przejściowym, prowadzącym do przyjęcia docelowego systemu obejmującego globalną sieć pocztową. System taki powinien uwzględniać elementy właściwe dla każdego kraju i odzwierciedlać rzeczywiste koszty.

System opłat końcowych jest od dawna przedmiotem dyskusji. Kraje rozwijające się obawiają się, że konsekwencją włączenia ich do systemu docelowego będą wyższe płatności, a proponowany przez UPU system opłat końcowych w dalszym ciągu nie odzwierciedla do końca rzeczywistych kosztów ponoszonych w związku z obsługą poczty.

Wybory do władz UPU

W związku z dobiegającą końca kadencją władz Związku, odbyły się wybory na stanowisko Dyrektora Generalnego UPU i jego Zastępcy. Wybór nowego Dyrektora Generalnego UPU został dokonany przez przedstawicieli krajów członkowskich w czasie sesji plenarnej Kongresu.

Na stanowisko Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego UPU zostały zgłoszone dwie kandydaty:

- Serrany Bassini Casco z Urugwaju oraz
- Bishar Hussein z Kenii.

O stanowisko Zastępcy Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego ubiegali się dwaj kandydaci:

- Pascal-Thierry Clivaz ze Szwajcarii oraz
- Dennis M. Delehanty ze Stanów Zjednoczonych.

W wyniku głosowania na stanowisko Dyrektora Generalnego UPU, na 4-letnią kadencję powołany został Bishar A. Hussein z Kenii, a Zastępcą Dyrektora Generalnego został Pascal Clivaz ze Szwajcarii.

Wybory do Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej

Polska ubiegała się na Kongresie o wybór do dwóch najważniejszych organów wykonawczych Związku: Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej. Wybrano 40 członków nowej Rady Administracyjnej, a wśród nich znalazła się Polska.

Warto podkreślić, że UPU zrzesza 192 kraje, a w skład Rady Administracyjnej wchodzi zaledwie 41 z nich. Katar – jako gospodarz Kongresu, obejmuje automatycznie przewodnictwo Rady. Rada Administracyjna zapewnia ciągłość działań Związku między kongresami, nadzoruje

jego struktury i dokonuje bieżącej analizy zagadnień o charakterze regulacyjnym, prawnym i administracyjnym. Ponadto, Rada zajmuje się rachunkowością, zatwierdza budżet UPU i dokonuje weryfikacji strategii.

Polsce nie udało się wejść do składu nowej Rady Eksploatacji Pocztovej, gdzie zasiadają przedstawiciele wyznaczonych operatorów pocztowych. W skład nowej Rady Administracyjnej weszły następujące kraje: Arabia Saudyjska, Argentyna, Australia, Azerbejdżan, Bangladesz, Barbados, Brazylia, Bułgaria, Burkina Faso, Kanada, Kongo, Kostaryka, Ekwador, Egipt, Francja, Gabon, Grecja, Indie, Japonia, Korea, Kuwejt, Malawi, Meksyk, Maroko, Norwegia, Pakistan, Polska, Portugalia, Rumunia, Rosja, Republika Południowej Afryki, Sudan, Tanzania, Tajlandia, Turcja, Uganda, Ukraina, Stany Zjednoczone, Wietnam, Włochy i Wybrzeże Kości Słoniowej.

Jaka będzie poczta w roku 2020?

Jednym z wartych odnotowania wydarzeń na Kongresie była konferencja poświęcona wizji usług pocztowych w niedalekiej przyszłości. Debata toczyła się pod hasłem: *Jaka będzie poczta w roku 2020?*

Dyskutowano o roli poczty w dobie nowych technologii – zmianach w świadomości, zachowaniach ludzi – użytkowników usług pocztowych i możliwościach prowadzenia biznesu. Zastanawiano się także nad wpływem przemian w otoczeniu zewnętrznym na operatorów pocztowych, których tradycyjne usługi są powoli wypierane przez nowe produkty.

Udział w Kongresie delegacji Polski

W obradach Kongresu wzięła udział delegacja Polski, pod przewodnictwem Małgorzaty Olszewskiej, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji. W skład polskiej delegacji weszli przedstawiciele MAiC, Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Poczty Polskiej SA. Na czele delegacji UKE stanęła Lidia Kozłowska – Zastępca Prezesa.

Delegacja wzięła udział w posiedzeniach plenarnych oraz komitetów wykonawczych UPU, w spotkaniach roboczych Związków Regionalnych CERP-u (Europejskiego Komitetu Regulatorów Pocztovej), zwoływanych w czasie Kongresu w celu koordynacji stanowisk krajów europejskich wobec niektórych propozycji przedłożonych Kongresowi do zatwierdzenia.

Delegacja prowadziła rozmowy i konsultacje z przedstawicielami innych państw, zabiegając o poparcie dla Polski w wyborach do organów wykonawczych UPU. Prowadziła również negocjacje z delegacjami krajów Unii Europejskiej, dążąc do stworzenia jak najlepszych warunków dla poparcia przez Kongres zgłaszanych propozycji, z uwzględnieniem interesu naszego kraju.

Polska delegacja głosowała za przyjęciem zmian do Konstytucji i Konwencji, nad wnioskami zgłaszanymi w czasie obrad przez Polskę i inne kraje, zgodnie z przyjętymi ustaleniami.

Delegacja prowadziła także dwustronne konsultacje z przedstawicielami innych krajów, dotyczące ich stanowiska w sprawach kongresowych, stanowiących przedmiot zainteresowania obu stron.

Członkowie delegacji utrzymywali stały kontakt z przedstawicielami Ambasady RP w Katarze i konsultowali się w razie potrzeby z ambasadą oraz kierownictwem Ministerstwa Administracji

i Cyfryzacji we wszystkich sprawach wymagających decyzji natury politycznej i merytorycznej, które wyłaniały się w czasie Kongresu.

Podsumowanie

Śmiało można stwierdzić, że zasadniczym wyzwaniem, przed jakim stoi zarówno Światowy Związek Pocztowy, jak i cały sektor pocztowy, jest jego reforma i konieczność dostosowania się do ogólnoświatowych zjawisk rynkowych. Reforma zakłada zmniejszanie zakresu monopolu, wprowadzenie efektywnych mechanizmów monitorujących rynek i koszty świadczenia usług, podniesienie jakości usług oraz wzrost konkurencyjności.

Kongres podjął szereg istotnych decyzji, dotyczących m.in. systemu kosztów końcowych i nowego systemu klasyfikacji krajów, wspierania rozwoju sieci pocztowej w krajach najslabiej rozwiniętych oraz wiele szczegółowych decyzji o charakterze techniczno-operacyjnym.

Choć nowy system opłat końcowych ma pewne słabe strony (np. kwestia badań strumieni poczty powyżej poziomu 75 ton czy mechanizmy spowalniające dochodzenie do systemu docelowego), jednak zapewnia wdrożenie w poszczególnych krajach opłat końcowych opartych na rzeczywistych kosztach.

Przyjęta strategia rozwoju określa zamierzenia Związku na najbliższą przyszłość, kładąc szczególny nacisk na zapewnienie interoperacyjności międzynarodowych sieci pocztowych oraz innowacyjność produktów i usług.

Ważną kwestią było włączenie Unii Europejskiej do prac Światowego Związku Pocztowego. Począwszy od 25. Kongresu Unia Europejska będzie mogła uczestniczyć jako obserwator *de jure* we wszystkich posiedzeniach organów UPU.

Przyjęte zostały przepisy poprawiające bezpieczeństwo obrotu pocztowego, m.in. propozycja nowego przepisu Konwencji nakładająca obowiązek przekazywania informacji o nadchodzącej przesyłce pocztowej drogą elektroniczną z wyprzedzeniem (tzw. *electronic advance data*).

Wydaje się więc, że Związek podąża we właściwym kierunku, jednak dopiero najbliższa przyszłość pozwoli na zweryfikowanie czy zakres i tempo tych zmian będą wystarczające, aby przeciwdziałać negatywnym zjawiskom zachodzącym w sektorze pocztowym, takim jak spadek wolumenu przesyłek pocztowych czy znaczne dysproporcje w rozwoju rynków pocztowych między krajami uprzemysłowionymi i rozwijającymi się.

Piotr Łukomski

Konsultant w Departamencie Rynku Pocztowego Urząd Komunikacji Elektronicznej
p.lukomski@uke.gov.pl